

JULEFEST PÅ HALUNKENBORG

Fede-Niels BIND 5

Alle tiders juleeventyr, fortalt af

**NIELS V. PUNGKNOCKEL
& BARYL N. HALUNK**

EN E-BOG FRA NYT DANSK ROMANFORLAG

Niels Vector Pungknoekel
&
Baryl Nidding Halunk

JULEFEST PÅ HALUNKENBORG

Fede-Niels bind 5

Nyt Dansk Romanforlag

Copyright MMXXIII by
forfatterne og forlaget

Køb og deling af denne e-bog:
Se sidste side!

1. december 2026

I samme sekund Fede-Niels mødte ind på kadaveropskæringsfabrikken, vidste han at noget var grueligt galt. En massiv snestorm havde i løbet af de seneste dage gjort al ind- og udrejse fra hjemsovnene umulig, men det var ikke dét der bekymrede ham. Det var heller ikke de hundredvis af kødædende dræberfækalier der endnu ikke var tilintetgjort, næh mange af dem var tilsyneladende gået i vinterhi.

Niels' bekymringer cirkulerede om den ranglede mand med det sleske smil og den spraglede gummihabit, der var mødt op på fabrikken.

"Godmorgen, mine herrer. Mit navn er Rachwald Halallandsen!" sagde den fremmede. "Hartmut Gaffelwaber, jeres daglige herre og mester, er taget på en forlænget juleferie, så jeg varetager driften resten af året."

Rullebåndet gik i gang, men til medarbejdernes forbløffelse var det ikke døde dyr der kørte forbi, men derimod en lang, tyk pølse i grønne og brune nuancer. Massen kom fra en gigantisk maskine der var blevet opsat ved starten af båndet.

"Hvad fanden er det?" udbrød Niels chokeret.

"Åh, det havde jeg glemt at fortælle jer! Jeg har ændret forretningsmodellen. Dette er plantefars. Det skal skæres i bøffer, koteletter, stege og pølser. Kød er fortid. Sæt i gang!"

"Men borgerne forventer flæskesteg til jul!" råbte Gylpert Larsen, opskæringsfabrikkens frygtløse veteran.

Rachwald grinede hult: "Ikke på min vagt. I år bliver det en kødfri, klimavenlig jul!
HAHAHA."

2. december 2026

I et skummelt lokale på en hemmelig adresse, sad en forsamling af udspekulerede individer ved et langbord dækket op med stegt, kogt og grillet kød. De fire personer drak champagne, produceret i Holstebro, mens de mæskede sig i lækkerierne.

I ny og næ ræbede de veltilfredse og store saftige kødprutter forlod deres skurkagtige tarmkanaler og drønedede ud i silkeunderbukserne.

Den store bagmand for bordenden grinede hysterisk.

”Ærede venner. Vores plan er næsten fuldbragt,” sagde han med et stort tandsmil:

”Alt kødet i nærområdet er fjernet fra husstandene og bragt ud til denne lagerhal.

Det samme gælder alle de flæske- og andestege som familierne skulle have haft til jul. Denne jul vil ingen komme til at glemme. Ingen kan stoppe os. Ingen.”

”Skål for os. Skål for Plantebanden!”

3. december 2026

Efter endnu en modbydelig arbejdsdag med udskæring af klæbrig plantemad, løb Niels ud på et offentligt das på rutebilstationen og eksploderede ned i kummen med en højlydt klagen.

Man sagde at vegansk kost skulle være så godt for tarmsystemet, men plantefarsen som Halallandsen havde fodret ham og de øvrige medarbejdere med, havde ikke ført andet en dårlig mave med sig. Afføringen var klistret og brændende som organisk napalm. Fede-Niels humpede stakåndet ud fra toilettet.

Nu trængte han til noget lækkert og nærende til bugen. Derfor slog han et smut forbi sin stamgrillbar.

Han bankede sne af støvlerne og råbte: "Stik mig tre gange fuldfed medister med knas og kompot og lad det gå lidt tjept. Jeg er deprimeret!"

"Udsolgt," svarede grillmutter. "Vi har ikke mere kød i biksen. Det er blevet stjålet alt sammen, meeeen vi har fået udleveret gratis sojakikærte-pølser med majs og radiser. Det er lavet af plantefars. Det smager slet ikke som kød eller ligner kød. Vil du have et par stykker? De er lune endnu."

"En bakke pomfritter, tak!" vrængede Fede-Niels.

Varme stænger blev langet over disken. Pomfritterne var bare ikke kogt i andefedt som de plejede, men derimod økologisk kokosolie. Fede-Niels fik kvalme, men han måtte spise, ellers kreperede han. De sidste par uger havde han også været seksuelt tørlagt, så han trængte i den grad til kvindeligt selskab. Hans kommende hustru,

Zissy var udrejst til Djævleøen for at indsmigre sig hos hendes syge tante Fuzzy. Måske ville hun give arveforskud til at finansiere brylluppet.

Niels var altså alene hjemme hele november og december, måske også januar. Det var hårdt at leve i et monogamt langdistanceforhold. Han fik en tanke: Man var vel ikke utro hvis man befandt sig i hver sin tidszone?

"Giver du et put til at hjælpe på mit humør?" sagde Niels.

"Spis din mad, knægt."

"Jamen, jeg trænger til varme."

Grillmutter gav ham seks lussinger, og de flæskede kinder blev rødglødende.

"Værsgo. Det var gratis. Spis så."

Niels forsøgte at dyppe en kartoffelstang i ketchuppen, men en flue fløj forbi og irriterede ham, hvilket hver gang umuliggjorde projektet. Uden for vinduet stod en skikkelse og grinede ondt af ham.

4. december 2026

På Halunkenborg var forberedelserne i fuld gang til den store julefest 20. december. Baryl Nidding Halunk, baronen af Halunkenborg havde netop sendt invitationerne ud til sine venner, familie, kollegaer og bekendte med hjælp fra en villig Sankt Bernardshund, der havde kæmpet sig gennem snedriverne. 402 gæster var inviteret.

"Og traktementet, hr. baron?" spurgte butleren.

"Svin, gris, ko, and, æsel, mammut. Det hele. En af mine venner, Niels Vector Pungknockel, arbejder på kadaverudskæringsfabrikken. Mon ikke han kan skaffe en bunke af de mest delikate udskæringer til julefesten?"

"Det må vi håbe," svarede butleren. "Man siger ellers at kødet er i høj kurs i disse dage."

Uden for Halunkenborgs vindue, stod en skikkelse lagt hen i mørke. Han grinede for sig selv, mens han kæderøg cubanske cigarer og liderligt gned sine hænder og kønsorganer.

"Du kan tro om igen, baron Nidding Halunk. Der er intet kød at hente til din latterlige julefest, men det bliver din mindste bekymring. Din julefest bliver ligesom nytårsaften. Kaboom. Ha, ha, ha."

5. december 2026

Femte dag som plantefarsudskærer var endnu mere modbydelig end de første fire. Fremadrettet var arbejdsdagene op til jul forlænget til klokken 23.30, så der kunne sendes mere plantebøf ud til folkemasserne. Fede-Niels' livslyst og juleglæde var snart forsvundet totalt. Grundet dette kunne han heller ikke varetage sit bijob som journalistisk medhjælper. Hvis han gik før tid pryglede den nye chef ham med en våd avis.

"Mere fart på Niels! Hak så den slimede substans i et højere tempo!" råbte Rachwald Halallandsen. "Ellers henter jeg den våde søndagsudgave af Vestjyllands Socialdemokrat!"

Hvert minut tænkte Niels på alle familierne der i år måtte spise en plantebaseret julemiddag. En skræmmende tanke. Hvis kadaverfabrikkens ankermand, hr. Gaffelwaber, fik nys om dette grønne helvede, ville han tabe gebisset.

Henne ved kosteskabet lød der mystiske skramlende, bankende og kradsende lyde, men Niels kunne ikke undersøge det, for han måtte holde tempoet. Plantefarsen skar jo ikke sig selv ud i udelikate bider.

Fyraftensfløjten lød og Fede-Niels gik slukøret gennem byens sneklædte gader. Melankolien voksede og han følte sig nødsaget til at bryde ud i sang:

"Man kan da ikke blive mæt af en porre,

*nu fyldes gaden med salte tårer,
jeg vil så gerne ha' øf,
men dagens ret er plantebøf ..."*

Engle-kor: *Åh, nej, åh nej!*

Fede-Niels: *Man kan da ikk' blive mæt af en bønne,
eller majs og ærter fra tønne,
jeg vil så gerne ha' kød,
men nu er juleaften død ...*

Engle-kor: *Åh, nej, åh nej!*

Fede-Niels: *Jeg vil da hellere strande på Mars ...*

Engle-kor: *Ja, ja,*

Fede-Niels: *...end at tygge på plantefars!*

Engle-kor: *Puha!*

Fede-Niels: *Hvad skal der blive af mig?*

Engle-kor: *Hvad skal der blive af dig?*

Fede-Niels: *Hvad skal der blive af ...*

"Luk din fede røv," råbte en mand fra en af taglejighederne. "Der er faktisk nogen der skal på arbejde i morgen!"

En fyldt natpotte fløj ud af vinduet og ramte Niels direkte i forplantningsorganet.

"AUV!"

Englekor: *Han vil jo bar' ha' flæskesteg!*

Niels faldt om med dunkende lem og nosser. Indsmurt i lunken urin- og fækaliesuppe. Han følte sig fortabt. Julen var i sandhed død.

6. december 2026

"Så er der plantefarsbrød med linsesovs og bønnepasta," sagde Bebba Zwiebelkäse. Hendes mand Franko vrængede ved synet og den nedrige duft der susede op i hans næsebor. De fem børn hylede af skræk.

"Føj for satan. Nu har jeg været nede i kulminen og arbejde 14 timer. Jeg har brug for solid kost. Stik mig en rigtig bøf!"

"Det har vi ikke, Franko! Man kan ikke købe mere kød i december. Alt er forsvundet. Så du må spise det her!"

"Så må vi slagte hunden!"

"Du rører ikke Vovsebasse. Spis nu. Uden mad og drikke..."

"Drikke ja. Stik mig en snaps til at skylle denne mareridtsmiddag ned med."

Franko drak to kopper snaps inden han tog en bid af den sunde, klimavenlige plantesteg.

"Jamen, føj for satan da også!" Han skyllede efter igen med en ny kop snaps.

Flasken gik på omgang. Børnene måtte ligeledes ty til snapsen for at samle mod til at sætte retten til livs.

Manden, konen og børnene tog på skift en bid, gylpede, skyllede efter med snaps, jamrede og bad til Gud. Sådan fortsatte det til plantefarsbrødet var spist.

"I det mindste blev vi mætte," hostede Bebbi blå i hovedet.

"Jeg går i seng!" snerrede Franko og smækkede så hårdt med døren at de fækaliemalede juleplatter faldt af væggen. Lidt efter sprang han ud på dasset, for at presse en tyndtflydende fæcesstråle ud af kroppen.

"Jeg arme mand!"

7. december 2026

Nu, efter en uges tid, var Fede-Niels sikker i sin sag. Rachwald Halallandsen gemte på en modbydelig hemmelighed, og det var derfor Niels' pligt som journalistisk deltidsmedarbejder at grave i sagen.

I det samme fyraftensfløjten lød, listede han efter den nye chef ud af bygningen.

Rachwald gik med rank ryg gennem snestormen med Niels i hælene som en fed, lydløs skygge. Noget var fuldstændig galt. Niels kunne mærke det i tarmsystemet. Eller også var det bare den diarré der havde plaget ham siden 1. december på grund af den klimavenlige plantekost. Et millisekund kom han til at slappe lidt for meget af i ringmusklen og mærkede en varm, våd fornemmelse i underbukserne. Han strammede igen rectum til og optog forfølgelsen.

Rachwald stillede sig i en telefonboks og foretog et opkald på flere minutter. Han grinede hysterisk bag den duggede rude, mens han tog sig til lemmet, så fortsatte han hele vejen hen til Fløs Flødeisfabrik.

Fede-Niels kiggede på armbåndsuret om den fede arm og konstaterede at klokken nærmede sig midnat. Snart var det 8. december.

Rachwald åbnede døren og forsvandt ind på isfabrikken. Fede-Niels stirrede som hypnotiseret. Han måtte vide besked. Ude foran bygningen holdt flere privatfly i tomgang. Sort røg pumpede ud af deres udstødning. Sneen var smeltet omkring de varme maskiner.

Niels mærkede diarréen boble, men han måtte have svar før han kunne gå på toilettet. Langsomt trak han døren op og gik ind på flødeisfabrikken.

8. december 2026

Klokken var 00.15. Fede-Niels havde siddet de sidste mange minutter og stirret hen mod et langbord i midten af flødeisfabrikkens lagerhal. Båndoptageren var tændt, men han havde ikke fået meget andet end gnæggen, smasken og høj latter.

Ved bordet sad fire skruppelløse personer som Fede-Niels genkendte:

Gurkerkongen fra Holstebro, den veganfeministiske lokalpolitiker Vulva Minke og Ringolf van Rakkelpot alias Onkel Vaffel, der åbenbart var undsluppet fra sit tugthusophold efter sine forbrydelser i Rynkepose Familiepark. Rachwald Halallandsen sad for bordenden. Han måtte være den store bagmand.

Rundt på gulvet lå alle de flæskestege som skulle have været ude i butikkerne, samt alt det andet kød der var forsvundet den sidste uge. Fra et hul i muren strømmede dræberfækalier i hobetal ind i hallen bærende på pølser, stege og koteletter, som de havde stjålet fra de private hjem, restauranter og butikker.

Niels lagde hurtigt to og to sammen. Skurkene havde fanget en flok dræberfækalier, modificeret dem og sendt dem ud efter borgernes kød.

Men hvorfor?

Svaret kom hurtigt. Skummel skurkejazz startede og Niels lyttede:

Alle: *"For klimaets skyld, for klimaets skyld ...*

Vi gør det kun for klimaets skyld!"

Halallandsen: *"De skal alle spise plantemad,*

og vi vil fjerne privatlivets fred!"

Vulva Minke: *"Mere skat, og flere gebyr'
der er ingen midler vi skyr!"*

Alle: *"For klimaets skyld, for klimaets skyld ...
Vi gør det kun for klimaets skyld!"*

Onkel Vaffel: *"Men selv vil vi spise lækkert kød,
saftig pølse og bøf der er rød!"*

Gurkerkongen: *"Og vi rejser med osende fly,
Vi har det godt i vort skattely!"*

Alle: *For klimaet skyld, for klimaets skyld.*

Vi gør det kun for klimaets skyld!"

HAHA!

For klimaets skyld, for klimaets skyld.

Vi gør det kun for klimaeets ... skyyyyyyyld!"

Fede-Niels stoppede båndoptageren og rejste sig op.

Nu har jeg beviset, tænkte han. Jeg må aflevere båndet til ...

En æselpølse kom susende bagfra og ramte ham i baghovedet. Hans flæskede krop bragede ned i gulvet og Niels gav slip på ringmusklen. Den tynde afføring skød hul i underbukserne.

"Jeg fik ham!"

"Skaf ham af vejen! Han ved for meget."

Fede-Niels blev løftet ud af fabrikken og længere ud i industrikvarteret. Her blev han efterladt i en gyde, bagbundet og nøgen. Genitalierne blev smurt ind i klæbrig hundemad.

”Nu kan de herreløse dræberfækalier gøre en ende på ham. HA, HA, HA!”

Så forsvandt skurkene i snevejret.

I det fjerne opstod knurrende lyde. Glubske skabninger havde fået færtten af den delikate lugt der omkransede penis.

9. december 2026

En lille ru tunge vækkede Fede-Niels fra den bevidstløse tilstand.

"Hvad fanden?" sagde han og stirrede direkte ind i ansigtet på en hunkat der åbenbart havde været i færd med at soignere ham. Han lå på et leje af papkasser og hø.

Katten begyndte at laktere ved synet af hvalpefedtet i Fede-Niels' ansigt. Det gik med det samme op for ham hvad der foregik. Det majestætisk dyr havde tilsyneladende mistet sit eget afkom og havde derfor set muligheden for at adoptere Fede-Niels og kaste sin moderkærlighed på ham. Katten havde set hans nøgne, forslåede legeme i baggården og slæbt ham i sikkerhed inden de glubske dræberfækalier nåede derhen.

"Jeg er så sulten," sagde Fede-Niels. "Mine kræfter er opbrugt. Hvad skal jeg dog stille op?"

Kattemor lagde sig ved hans ansigt og lod ham drikke af de sitrende brystvorter. Mens han drænedes det betænksomme hundydens brystkirtler for nærende mælk, mærkede han langsomt kræfterne komme tilbage. Men der skulle mange liter til. Det ville tage sin tid at vende tilbage til den fuldfede kampdygtige tilstand.

Katten spandt og Fede-Niels smaskede. Han blev vasket bag ørerne.

"Tak," sagde han. "Snart vil jeg være stærk nok til at kunne aflevere bevismaterialet til øvrigheden."

10. december 2026

"Hvad helvede er der nu galt?!" hylede Franko Zwiebelkäse fra sin lænestol idet strømmen i huset gik.

"De slukker for strømmen i hele Danmark de næste tre-fire dage. Sig mig, følger du ikke med, skattemand?"

"Hvorfor helvede slukker de for strømmen?"

"Det er vist nok på grund af krigen," svarede Bebba.

"Hvilken krig?"

"Ja, den dér krig på den anden side af jorden. Den der ikke vedrører os."

"Jamen, hvorfor fanden er det så min læselampe der skal slukkes?"

"Det ved jeg ikke. Spis nu en bønnebøf mere."

"Det er sgu da bare så du selv slipper for den. Jeg har luret dig, Bebba!"

"Vil du i det mindste spise resten af ærtetærten, så børnene slipper? Tænk dog på børnene."

"Jeg går i seng!" hylede Franko.

Men først skulle han på das. Diarré havde igen meldt sin ankomst. Denne gang brændte det endnu mere og et sekund lettede han fra brættet og bankede hovedet i loftet.

”Verdammt!”

11. december 2026

Efter at have ligget og drukket kattemælk siden i forgårs, var Fede-Niels endelig kampklar til at fortsætte sin revolution mod den kødfri jul og Plantebanden.

Han rejste sig med et gedigent mælkeskæg og spændte muskler. Der var kun én mulighed. Han måtte gå til lokalpressen og fortælle om det han havde set og hørt. Louis B. Knockel var den rette mand at gå til.

I en papkasse fandt Niels et aflagt sæt joggingtøj, som en hjemløs havde efterladt. Det var i størrelse 4XL, så det strammede til, men det gik. Katten redte hans hår med den ru tunge og sendte ham af sted for at stoppe skurkene.

Han kæmpede sig hele vejen hen til Bladhuset, men bygningen var mørklagt og tom.

Lukket grundet strømsvigt. Vi er tilbage d. 14 december, stod der på den frønnede port.

"Lort i nakken," jamrede Niels og så sig desperat omkring. Hvor var det nu hr. Knockel boede privat? Han fortsatte gennem byen mens snestormen steg i styrke. Snart var han faret vild.

12. december 2026

Ved daggry bankede Fede-Niels på en tilfældig dør i et tilfældigt hus, på en tilfældig gade.

Døren blev revet op og et arrigt ansigt kom til syne. Hovedet og hænderne var smurt ind i kul.

"Hvad er der?" udbrød Franko Zwiebelkäse.

"Jeg har brug for hjælp," prustede Niels.

"Hvem har ikke det? Vi er alle blevet planteædere. Gud hjælpe os!" jamrede den rynkede mand.

"Jeg ved hvad der er sket med kødet. Nogen stjæler det, gemmer det for os og spiser det selv. Det hele er én stor konspiration. Det er Plantebanden."

Franko greb Fede-Niels i kraven og trak ham ind i huset.

"Bebba. Sæt kaffe over. Vi har gæster!"

"Men vi har ingen strøm..."

"Gør nu hvad jeg siger!"

* * *

På Fløs Flødeisfabrik blev i samme time en særlig flæskesteg forberedt. Kødet fik indsprøjtninger med sprængfarlig væske og sværene blev krydret med flager fra chilipeberen, Den Sorte Lubert.

"Nu er den klar," sagde Gurkerkongen.

"Snart er Halunkenborg blot et rygende hul i jorden," grinede Halallandsen.

13. december 2026

”Har du sovet godt, knægt?” spurgte Franko Zwiebelkäse da Fede-Niels sjokkede ind i stuen. Han havde ligget i fodenden af ægteparrets seng, og der var lunt og trygt.

”Som en prins. Sådan har jeg ikke sovet i flere dage.”

Efter en spand kaffe og derefter en tur på dasset var Fede-Niels klar til at udarbejde en slagplan for at redde julen.

Strømmen var vendt tilbage, så Franko Zwiebelkäse lagde et kort over sognet ud på bordet i skæret fra lysekronen. Han pegede:

”Kødet bliver opbevaret her på Flødeisfabrikken, som samtidigt er Plantebandens hovedkvarter, korrekt?”

Fede-Niels nikkede.

Franko pegede på kadaverudskæringsfabrikken:

”Og her opholder den store bagmand Halallandsen sig i dagtimerne?”

”Ja, han pisker medarbejderne hele dagen. Klokkeren 23.30 forlader han bygningen og går over til sine kumpaner på Flødeisfabrikken for at spise kød,” svarede Niels.

Franko smilede:

"Godt så. Jeg foreslår at vi i morgen aften klokken 23.31 præcis, sniger os ind på kadaverudskæringsfabrikken og ..."

Krash!!!

Vinduet i stuen smadrede. En hjemmelavet fækaliebombe eksploderede og dækkede inventaret og beboerne med grynet hvidløgstinkende pladder masse.

Franko, Beba og Niels tørrede afføringen væk fra øjnene og sprang hen til vinduet og kiggede ud.

På gaden stod en ung gurker med en kamphund. Fede-Niels kneb øjnene sammen. Det var den gurker, der havde forsøgt at rulle ham i Rynkepose Familiepark. Ham Fede-Niels behørigt overmandede og gav buksevand.

Franko snerrede:

"Den hvalp generer os konstant, men vi kan intet stille op, politikerne holder hånden over ham..."

Gurker-ungen red grinende væk på sin kamphund.

"Fucking danskersvin!" råbte han.

14. december 2026

Klokken var 23.31 da Fede-Niels sneg sig ind på kadaveropskæringsfabrikken for at lede efter spor. Franko Zwiebelkäse stod udenfor og holdt vagt.

Der var stadig den underlige larm henne ved kosteskabet. Niels havde da vist ikke fået undersøgt hvad det var. Han kunne ikke koncentrere sig i al den støj, så han besluttede sig for at åbne skabet og gøre en ende på larmen.

Med et hurtigt ryk, åbnede han skabsdøren.

Hartmut Gaffelwaber, deres kære gamle driftsleder, lå bagbundet og med tilsølede bukser.

"Hvad fanden?" Fede-Niels fjernede gaffatapen for hans mund.

"Gudskelov du fandt mig. Jeg har ligget herinde siden 30. november. Jeg blev slået ned med en æselpølse. Vi må stoppe skurkene inden julen dør!"

"Ikke på min vagt!" sagde Halallandsen der pludselig stod bag dem med en skarpladt elefantriffel. Han var i selskab med Ringolf van Rakkelpot, der trak sin klovne maske på og blev optimeret til sit alterego, Onkel Vaffel.

"Hvordan handler det her om klimaet?" sagde Fede-Niels. "Det behøver sgu da ikke at gå ud over vores flæskesteg."

"Klimaet?" grinede Rachwald. "Det har aldrig drejet sig om klimaet. Det drejer sig kun om at irritere befolkningen. Vegansk kost, strømsvigt, højere gebyrer. Det er Operation Knækket Folkesjæl."

"Jeg vil have flæskesteg. Alle skal have flæskesteg!" snerrede Fede-Niels.

"Du fabler om flæskesteg hele tiden, Niels. Ved du hvad? Når du er så glad for flæskesteg, så kan du selv få lov at blive til én!"

De to skurke pacificerede Fede-Niels og Hartmut Gaffelwaber og satte dem på kødbåndet, bagbundne og hjælpeløse.

Rullebåndet startede. Niels og Hartmut gled af sted.

"Jeg vil lade jer være alene. Jeg har en pakke der skal leveres!" sagde Rachwald. Han pegede på Onkel Vaffel. "Skær dem i gode stykker. Og husk at det er dig der har ansvaret for fabrikken de kommende dage. Jeg har en masse papirarbejde der skal laves... husk nu at slukke for plantefarsmaskinen inden du går. Den må ikke køre uden opsyn. "

"Javel, hr. bagmand."

Niels og Hartmut gled hen ad rullebåndet mod Onkel Vaffel der ventede med sin sabel. Niels's tarm gav efter for presset og tilsølede rullebåndet med varm flydende afføring. Han sad virkelig i suppedasen.

15. december 2026

Onkel Vaffel hævede sablen og gjorde klar til at udskære Niels og Hartmut.

"Du slipper ikke godt fra det her!" råbte Hartmut med fråde i mundvigen.

Onkel Vaffel hev klovnemasken af. Ringolf van Rakkelpots ansigt var fyldt med sadistisk glæde. Han stirrede på dem med en nederdrægtig rakkelpotsk grimasse. Intens musik strømmede ned fra oven. Han svingede sablen og masken i takt:

*Ringolf: Jeg er Onkel Vaffel, Vaffel,
nu skal der sgu kød på gaffel'
jeg vil ikke ha' tør falaffel,
men Fede-Niels på mit juletaffel!*

*Djævlekor: Sving med sablen onde mand,
vis dem hvad din klinge kan!*

Han steppede intenst mens Niels og Hartmut langsomt nærmede sig sablens rækkevidde.

Ringolf: Alle frygter Onkel Vaffel ...

"Ja, tak, så er det godt!" afbrød en stemme. En indtørret plantebøf susede gennem luften og ramte slynglen i ansigtet.

"Ad!" hylede Ringolf van Rakkelpot. Han snublede og faldt ned i kødhakkeren bag ham, der nådesløst transformerede ham til kattermad. En grov kødblanding med rester af klovnemaske og sabel blev hældt på festlige dåser.

"Hr. Zwiebelkäse!" udbrød Fede-Niels glad mens rebene blev løsnet. "Du har reddet os!"

* * *

Uden for fabrikken pegede Hartmut på Franko.

"Niels og mig tager ud til Flødeisfabrikken og gør klar til bagholdsangrebet. Du finder Louis B. Knockel og fortæller ham alt. Han kan skaffe en hær af ranke personligheder," sagde Hartmut. "Mød os ved Fløs Flødeisfabrik om en time!"

Franko gjorde honnør med sin kulindsmurte hånd og løb gennem sneen. Niels og Hartmut sprang ind i en taxa.

"Fløs Flødeisfabrik!"

"Jeg ikke tale dansk," sagde chaufføren.

Med primitivt tegnsprog lykkedes det at kommunikere, og taxaen trillede langsomt gennem sneen.

I det tomme fabrikslokale på kadaverudskæringsfabrikken stod Plantefarsmaskinen og kørte på højtryk. Mere plastik, græs og kemikalier blev hældt ned i munden.

Onkel Vaffel nåede af gode grunde aldrig at slukke for maskinen, så nu dampede den lystigt uden opsyn og blev langsomt omdannet til en tikkende bombe.

* * *

Kl. 06.00 om morgenen den 15 december åbnede butleren på Halunkenborg hoveddøren. Han fik øje på en lille gavekurv på dørtrinnet og læste det vedlagte kort:

Kære hr. baron

Jeg er desværre forhindret i at deltage i julefesten, men jeg har til gengæld skaffet en luksusflæskesteg. Gør mig den ære at servere den for dine gæster. Sprødsteg den ved 500 grader i tre minutter, så smager den bedst. Håber I får et brag af en fest.

De varmeste julehilsner fra

Niels

16. december 2026

Franko Zwiebelkäse kom hjem ved daggry og satte sig i dagligstuen sammen med sin kone. Franko var faret vild i sneen, men nu var han endelig hjemme igen. Bebba havde holdt kaffen og kagen varm siden han tog af sted for to dage siden.

"Godmorgen. Hvordan gik det?" spurgte Bebba. "Fik I reddet julen?"

"Til dels. Hartmut blev holdt som gidsel i kosteskabet og onkel Vaffel røg ned i kødhakkeren..."

"Nåda!"

"Nu er Niels og Hartmut taget ud til Flødeisfabrikken hvor de venter på forstærkning..."

"Var der ingen opgaver til dig?" spurgte Bebba.

Franko spærrede øjnene op.

"Lort i lommen! Det havde jeg glemt. Det var jo mig der skulle hente forstærkning. Den veganske føde gør mig dement!"

Han rejste sig op og løb ud i entreén. I det samme han hev hoveddøren op, stødte han ind i en tynd skikkelse med en pakke i hånden.

"Baronen af Halunkenborg!" gispede Franko Zwiebelkäse. "Hvad I alverden?!"

"Goddag, min gode mand. Jeg har en julegave til dig og din familie."

* * *

Taxameteret kørte stadig mens Fede-Niels og Harmut Gaffelwaber ventede i vognen foran Fløs Flødeisfabrik. De havde snart siddet der et døgn.

"Hvor bliver forstærkningen af?" vrissede Hartmut Gaffelwaber.

"Jeg ved det ikke," svarede Niels. "Franko er pålidelig. Måske er han på toilettet. Plantemad kan slå et tarmsystem ud af kurs."

"Vi kan ikke vente mere," sagde Hartmut. "Vi går ind nu." Han prikkede taxachaufføren på skulderen. "Kan vi købe et våben af dig?"

"Jeg ikke forstå dansk."

Hartmut steg ud af bilen og trak chaufføren med sig.

"We need wæpøøøn. Bang, bang!"

"Bang, bang?" Chaufføren åbnede bagagerummet. Der lå en del pistoler og geværer. Niels og Hartmut tog et skydevåben hver og gik ind på fabrikken.

* * *

På kadaveropskæringsfabrikken et par kilometer derfra stod Plantefarsmaskinen stadig og kogte og dampede uden opsyn. Ventilene var stoppet til og beholderen udvidede sig under det voldsomme tryk. Den kunne snart ikke mere.

17. december 2026

Fede-Niels og Hartmut Gaffelwaber sparkede døren op til Flødeisfabrikken og skød vildt omkring sig.

"I er anholdt," skreg Fede-Niels. "Hele bundtet!"

Rachwald Halallandsen trak en fjernbetjening ud af lommen og begyndte at trykke og dreje på knapperne. En flok dræberfækalier myldrede ind i bygningen med kurs mod Hartmut og Niels, som kravlede op på en trækasse. Pistolerne bragede mod fækalierne, der stadig myldrede fremad.

Niels prøvede at tæmme dem med sin kazoo men det virkede ikke.

"Musik har ingen virkning på de her fækalier," lød det fra Rachwald. "De er modificeret. Vi har indopereret microchips, så jeg kan fjernstyre dem. Hæ, hæ, hæ! Det er slavefækalier."

"Det er sådan du får dem til at stjæle borgernes kød. Jeg havde det på fornemmelsen."

Niels havde ikke flere skud i bøssen. I frustration kastede han pistolen opgivende gennem luften. Den ramte en stolpe, fløj en anden retning og slog fjernbetjeningen ud af bagmandens hånd.

"POKKERS!"

Fjernbetjeningen smadrede mod gulvet. Fækalierne var ikke længere underlagt Plantebandens magt. Fede-Niels lod kazooen gøre resten af arbejdet.

* * *

"I har ødelagt det hele," hylede Rachwald Halallandsen, der var den eneste tilbage i hallen. Gurkerkongen og Vulva Minke var stukket af under tumulten og havde taget deres privatfly tilbage til Holstebro. Dem så man sikkert ikke mere til resten af julen. Den store bagmand begyndte at smile:

"Nåh, nej. Det er sandt. Den sidste del af planen er stadig i gang. Ha, ha."

"Tal!" brølede Hartmut og pryglede ham i skridtet.

"Intet kan få mig til at tale. Auv!"

Fede-Niels frembragte et stykke plantebøf og pressede det mod Rachwalds læber.

"Åh, gud nej. Alt andet end vegansk kost," skreg Halallandsen.

"Spyt ud eller smag din egen medicin."

Bagmanden spærrede øjnene op, trak vejret ind og råbte:

"Vi har fyldt en flæskesteg med sprængstof og leveret den til baronen.

Halunkenborg bliver bortsprængt til julefesten. På den måde vil der i fremtiden ikke vil være nogen modstand når vi indfører obligatorisk plantemad til resten af landet, mens vi selv spiser kød i smug! Oven på ruinerne af Halunkenborg opfører

vi irritationens og korrupsionens højsæde, Rakkelborg, hvorfra vi i fremtiden vil køre landet i sæk!"

Fede-Niels og Hartmut Gaffelwaber måbede.

"Vi må advare baronen inden det er for sent!" sagde Hartmut.

Fede-Niels proppede i vrede den ækle grønne substans i flaben på bagmanden, der tyggede med stort ubehag. Snart beklagede hans mave sig. Kroppen forsøgte af afstøde fremmedlegemet. I næste nu skød en brun fontæne ud gennem endetarmen på skurken. Kraften var så stærk at han slog en kolbøtte i luften og landede i den brune pyt.

"Du må redde baronen, Niels. Så slæber jeg denne forbryder ned på politistationen."

18. december 2026

"Du kører forkert igen!" hylede Fede-Niels til taxachaufføren. "Halunkenborg er den vej!"

"Jeg ikk' forstå dansk!"

"Jeg ved det! TIL HØJRE FOR FANDEN."

Uret talte ned. Fede-Niels forsøgte at overtage rattet, men fik en næsestyver.

"Min taxa!"

"JAMEN, så kør dog den vej jeg siger! Jeg udlover en kæmpemæssig luksusshawarma fra Holstebros førende døgnåbne forhandler med guldstemplet halalcertifikat, hvis du bare for helvede følger ruten!"

19. december 2026

Hartmut Gaffelwaber førte Rachwald Halallandsen gennem sneen mod politistationen. Diarré sev stadig ud fra bagmandens skælvende rectum. Snevejret var endnu værre end før, så det tog tid at nå frem.

"Du vil sandsynligvis blive deporteret til Holstebro, din pamper!" sagde Hartmut.

De nåede dog ikke langt før Hartmut blev angrebet af en dødsfækalie. Den var mere aggressiv end sine artsfæller og havde for at beskytte mod krakelering ekviperet sig i et kondom. Kulden havde gjort den hård og optimeret den til en dødsdildo. Den satte af fra jorden som en delfin. Eftersom den ikke kunne bide forsøgte den at presse sig ned i Gaffelwabers hals for at blokere luftvejene og bringe manden til kvælning.

Mens han kæmpede med dødsdildoen så Rachwald sit snit til flugt.

"HAHAHA!" lød det fra skurkens strube.

* * *

Halallandsen løb hele vejen tilbage til kadaveropskæringsfabrikken, der nu var omringet af en stinkende grøn tåge. Han låste døren og grinede hånligt på den anden side. Bag ham var trykket i plantefarsmaskinen så højt at beholderen måtte give op.

"I fik mig aldrig, røvhuller!"

Maskinen eksploderede og overdængede bygningen og parkeringspladsen med lun plantefars. Trykbølgen og den varme fars spaltede Halallandsens legeme til atomer.

En time senere begyndte den ækle grønne masse at samle sig til en gigantisk pamperfars der pulserede og vred sig som en levende organisme. Halallandsens DNA og plantefarsen var fusioneret til en samlet grøn skurkemasse med et enkelt mål: Hævn. Død over Fede-Niels og alle hans venner.

Kursen var sat mod Halunkenborg, hvor plantefarsen ville absorbere hver eneste murbrok og hver eneste julegæst. Den forventede at nå frem til fæstningen inden for et par dage – måske før hvis den anstrengte sig.

20. december 2026

På Halunkenborg var gæsterne mødt frem til den længe ventede julefest. Døren til gildesalen gik op og ind kom baronen af Halunkenborg, Baryl Nidding Halunk i egen høje, tynde person. Han svingede pegefingern og orkesteret gik i gang med klaver, trompet og saxofon.

Baronen: *Nu' det tid et kalas,
fest og sang og julespas!
Jeg har taget festtøj på,
glatbarber't fra top til tå!*

Kor: *Fra top til tå!*

Baronen stæppede med sine skinnende laksko hen ad langbordet til saxofonsoloen:

*"Tag og spis, min kære ven
maden ryger sikkert op igen.
For vi spiser plantemad,
snup en sjus så bli'r du glad.*

Kor: *Så bli'r du glad!*

Musikken stoppede og baron Nidding Halunk stillede sig for enden af bordet.

"Velkommen! Som I alle ved bliver det en kødfri jul i år. Men for et par dage siden fik jeg leveret en flæskesteg fra min ven Niels Vector Pungknockel. Er det ikke smukt?"

Folk i salen jublede.

”Han kunne desværre ikke selv deltage i aften, men...”

Døren bragede op og Fede-Niels tumlede ind i salen. Svedig, forpustet og savlende. Taxachaufføren havde kørt rundt med ham i noget der føles som dage. Fede-Niels måtte til sidst springe ud af vognen og tage resten af rejsen på de fede ben.

”Der er han jo alligevel. Velkommen til, Niels!”

Niels forsøgte at råbe vagt i gevær. Hele bygningen skulle evakueres, men han var forpustet. Ikke et eneste ord kunne han frembringe.

Baronen fortsatte sin tale:

”Men som jeg var ved at sige... bare fordi jeg er baron behøver jeg jo ikke opføre mig som en kommunist, og spise kødet selv, mens folket lider. Jeg har derfor doneret flæskestegen til en kødtrængende familie i lokalområdet, familien Zwiebelkäse. De har lidt nok. I dag spiser vi plantebøf med oprejst pande. Min butler har sat en grøn rædselssteg i ovnen. Den vil blive skamstegt i håb om at branketheden vil overdøve den sjælenedbrydende grøntsagssmag.”

”Bravo!” råbte gæsterne.

”Lad os alle sende en kærlig tanke til familien Zwiebelkäse, der i dette øjeblik hygger sig med en ægte flæskesteg. Skål.”

I det fjerne lød et gigantisk brag.

"Franko, Bebba, børnene ... åh, nej..." Fede-Niels måbede og besvimeede midt på dansegulvet.

21. december 2026

Mange timer inden julefesten på Halunkenborg, gik Bebbä Zwiebelkäse søgende rundt i sit hjem.

"Franko! Hvor er flæskestegen som baronen forærede os?" kaldte hun.

"Den er blevet stjålet," svarede Franko mens han ømmede sit ben. "Den nævenyttige gurker-møgunge sparkede mig over skinnebenet og stak af med den på sin kamphund!"

"Åh, nej. Nu havde vi glædet os sådan til guf!" skreg de fem børn.

"Jeg går i seng!" hylede Franko.

* * *

Den unge gurker red grinende ned gennem byen på sin kamphund med flæskestegen han lige havde stjålet fra familien Zwiebelkäse. Hunden savlede frådeskummende. Dens rectum var fyldt med beton for at gøre kræet ekstra hidsigt op til jul.

Gurkeren og kamphunden nåede ud til den forladte parkeringsplads hvor fætrene ventede i en stjålet bil ved siden af et knitrende bål. Her skulle de feste.

"Jeg fik den. Jeg stjal en grisesteg fra en fucking dansker! Denne steg er et symbol på vantro hunde."

"Brænd den, Mamballah!"

Gurker-ungen kastede flæskestegen ind i bålet og red rundt om flammerne.

Fætrene cirkulerede ligeledes om bålet, mens de grinede, hujede og hørte høj musik fra bilradioen.

Det tog kun et minut før flæskestegen fik den rette kernetemperatur.

Braget kunne høres i en radius af 10 kilometer, og en af kælderruderne blev slået ind på Halunkenborg.

* * *

Fede-Niels havde ligget bevidstløs i nogle timer. Klokkeren havde passeret midnat og festen fortsatte med høj musik og dans. Midnat blev passeret, og klokken 04.21 fik Edmund Totenschlager den geniale ide at lade Niels snuse til sin egen sko.

"Hvor er jeg!" gispede han og satte sig op.

"Til julefest på Halunkenborg," svarede Louis B. Knockel.

Døren bragede op og ind styrtede Hartmut Gaffelwaber.

"PLANTEFARSEN KOMMER!"

"Hvad siger du?" Baryl var ved at kløjes i sin hestepilsner.

"Halallandsen og plantefarsen er endt i en forbryderisk pampersymbiose og er på vej mod Halunkenborg i dette øjeblik!"

Niels løb hen til vinduet og gloede ud på den sneklædte landskab.

I horisonten nærmede en gigantisk, grøn, grynet grød sig. Dens arrige brøl gav ekko i hele området.

"Hæv broen!" kommanderede baronen. "Gør klar til kamp!"

22. december 2026

Ved daggry nåede plantefarsen frem til Halunkenborg. På vejen havde den ædt en del avlsdyr og smadret et par mindre landbrug. Højlydt bøvsende gasser forlod den ondskabskulde grødede kæmpeklump.

”Kør kanonen i stilling!” råbte baronen. En massiv kanon blev gjort klar. ”Affyr!”

KA-BOOOM!

Kanonkuglen ramte den grønne grød, og øjeblikket efter blev kuglen sendt retur og smadrede ind i siden af tårnet.

”Fordømt!” råbte Louis B. Knockel.

Plantefarsen var mere vred nu og satte farten op.

”Den må kunne dræbes,” råbte Fede-Niels. ”Vi må tænke os om.”

Rædselsskabningen var gledet helt frem til voldgraven. Broen var hævet så farsen måtte dykke ned i det grumsede vand. Nu forsøgte den af kravle op ad muren. Der skulle et sandt julemirakel til at redde Halunkenborg og folk derinde.

* * *

I køkkenet stod butleren med et diabolsk smil. Baronens havde ikke lurt at mandens borgerlige navn var Ringle Rangle Rakkelpot, og at han udelukkende

havde søgt jobbet som butler for at kunne stjæle baronens værdier i smug. Det var ikke blevet til så meget endnu, men denne krisesituation ændrede alt.

Det var smartest at skride inden Plantefarsen fortærede hele bygningen, men en Rakkelpot gik aldrig tomhændet, så han greb baronens yndlingsbrødrister og løb gennem festsalen. Den kunne han sikkert få en del knaster for på en hælerauktion.

Hvad Ringle Rangle Rakkelpot dog ikke havde opdaget var, at brødristeren var sat til stikkontakten med en ubegribeligt lang forlængerledning.

Den falske bulter snublede over ledningen, væltede ud over borgmuren og landede direkte i voldgraven.

Brødristeren der på ingen måde var godkendt eftersom det blot var en prototype fra de lokale opfinderbrødre Kahlluns Stovværksted satte en elektrisk reaktion fri da den ramte vandoverfladen. Effekten fra urinkraftværket i slottets kælder var så stærk, at hele plantefarsen blev omgivet af strøm. Både farsen og butleren blev elimineret i løbet af 30 sekunder.

Baryl kiggede ned i voldgraven med store øjne. Han vendte sig mod sine gæster og sagde:

”Den havde jeg ikke lige regnet med... Nåh, men så kan vi vist godt gå ind og få os en sejrssjus.”

”Vent,” sagde Niels. ”Vi mangler at bringe kødet ud til familierne. Ellers bliver det ikke jul.”

”Du har ret. Så mange problemer, så lidt tid!”

23. december 2026

I løbet af natten var snestormen taget så meget til at det nærmest blev umuligt at se mere end et par meter frem. Alligevel havde Baryl, Louis, Hartmut og Niels kæmpet sig ud til Flødeisfabrikken. En tapper mission ventede: At bringe flæske- og andestege ud til familierne inden juleaften.

Omkring dem ændrede vintervinden sig til musik:

Baryl: *"Plantefarsen den er død, men julen bli'r ej sød!*

Før folket får en flæskesteg med svær så salt og sprød,

Men vi er i problemer nu – jeg siger ak og ve,

For vi har intet køretøj der kan gå gennem sneeee!"

Niels: *"Jeg har en ideeeee!"*

Vi bygger en kane, en kane,

den skal flyve over tag'ne – vi bygger en kane!"

Alle: *"Vi bygger en kane, en kane,*

Den bli'r færdig en af dag'ne

og skal ha' en landingsbane

Vi bygger en kane!"

I fællesskab gik de ranke mænd i gang med at bygge en flyvende kane, af de materialer de kunne finde på isfabrikken.

24. december 2026

Ved formiddagstid stod en dieseldreven kane klar på pladsen foran Fløs Flødeisfabrik. De gæve helte havde i fællesskab bygget fartøjet af forhåndenværende materialer og efter den første test, så den ud til at virke perfekt. Intet kunne gå galt.

Fede-Niels hoppede i en tætsiddende, rød spandexdragt og satte sig i den mekaniske kane. Han trak en hue over ørene.

"Mijaaaav!"

"Kattermor!" jublede Fede-Niels.

Hans adoptivmoder var mødt op for at ønske ham god vind på rejsen.

"Jeg har savnet dig," sagde Niels.

"Mijaaaav!"

"Synes du? Du er et nobelt dyr! Hvorfor tager du ikke med?"

Katten sprang op ved siden af som moralsk opbakning. Sammen lettede de fra jorden med høje brummende lyde. Fede-Niels cirkulerede om lokalområdet som en stor, doven flue og kastede flæskestege ned i alle de skorstene han kunne se. Man kunne høre jubelbrøl hver gang en steg blev leveret.

"Glædelig jul, mine venner!"

* * *

Efter ti timers konstant flyvning og flæskestegskast landede den diseldrevne julekane med et blødt bump i sneen ved siden af en tørlagt brønd på Klamhuse Vestermark. Flæskesækken var tom. Fede-Niels havde reddet familiernes jul. Han nåede dog ikke at nyde stoltheden, før en forbrændt gurker kom kørende på en stjålet cykel. Knægtens kamphund var omkommet i flæskestegsekspllosionen, så han var alene denne gang. I den delvist forkullede hånd havde ungen en håndfuld kanonslag som han satte ild til med sin engangslighter.

"Dø, fede svin!"

Han cyklede frem mod kanen og gjorde klar til at kaste fyrværkeriet. Fede-Niels var handlingslammet, men heldigvis var katten beredt. Den sendte Fede-Niels et sidste kærligt blik inden den ofrede sit liv, ved at springe direkte ind i forhjulet på cyklen. Kroppen kom i klemme og bragte køretøjet til øjeblikkelig standsning.

"FUUUCK, NEEEEJ!"

Gurkeren fløj forover og landede hovedkulds ned i den tomme brønd med kanonslagene. Braget var stort og snart kollapsede hele brønden omkring ham. Fede-Niels trak den afsjælede kat ud af cykel-egerne og besluttede at tage den med hjem for at konservere den i et syltetøjsglas, så den kunne stå på værelset som et evigt minde.

* * *

"Så er der flæskesteg, julemedister, stegte ænder, hestesylte og æselkoteletter!"

Fede-Niels sad for bordenden med store øjne i familien Zwiebelkäses spisestue. Fade med nordvestjyske juledelikatesser blev sendt på omgang til det lille selskab og der blev ædt, drukket, ræbet og flatuleret så lamperne gyngede i loftet. Til dessert fik de milkshakes med skinkesalat.

De hævede alle deres skummende glas og skålede mod katten der lå i en krukke med formaldehyd og stirrede tilbage på dem i en fordrejet stilling, men med mild glæde og tilfredshed i øjnene.

"For kattermor!"

"Glædelig jul på slot som i hytte!"

Sagaen om Fede-Niels fortsætter, bind 6 er på vej!

Hent [bind 1 her](#), [bind 2 her](#), [bind 3 her](#), [bind 4 her](#)

Følg med i alle nordvestjyske begivenheder året rundt, [klik her](#)

Købs- og distributionsbetingelser for denne e-bog:

Udsalgspris er **kr. 3,98**

For faste læsere af Landsbytossen.dk dog kun **kr. 1,99**

Beløbet overføres til konto i Jyske Bank
6610 6277185

Efter betaling har man ubegrænset ret til besiddelse af e-bogen samt ret til videregivelse af 2 eksemplarer.

Ved videregivelse af flere end 2 betales atter
kr. 3,98 eller kr. 1,99

Overtrædelse af disse betingelser kan straffes
med livsvarigt tvangsarbejde på
Blodhøj Kadaveropskæringsfabrik KmbH

Med allervenligste hilsner fra
forlaget og forfatterne

